

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/349/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3107237164
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3107237164.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa: C. E. banka, a.s., P. XX, W., IČO: XX R. 140, zastúpeného: JUDr. W. N., advokátom so sídlom v W., P. 9, proti odporcom: 1/ H. F., naposledy bytom P. D. XXX, t. č. na neznámom mieste, 2/ H. F., trvale bytom A. (S. republika), prechodne bytom U. XXX/X, X. S., t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie 5.321,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10. septembra 2012, č.k. 7C/178/2011-146, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku IV., ktorým súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku I. zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.03.2011, č. k. 8Rob/298/2008-45. Vo výroku II. uložil odporcom 1/, 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 4.515,92 Eur, spolu s úrokom z úveru vo výške 13,9% ročne zo sumy 2.561,88 Eur od 19.10.2007 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 2.561,88 Eur od 19.07.2007 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 929,14 Eur od 19.10.2007 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku III. uložil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 805,35 Eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 01.10.2007 do zaplatenia. Vo výroku IV. vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Vo výroku V. vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že tamojší súd vo veci vydal dňa 21.03.2011 platobný rozkaz pod č. k. 8Rob/298/2008-45, ktorým vyhovel návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu. Platobný rozkaz sa nepodarilo odporcom 1/ a 2/ doručiť do vlastných rúk. V súlade s § 173 ods. 2 O.s.p. súd vyššie uvedený platobný rozkaz zrušil. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 19.03.2004 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 1/ uzatvorená Zmluva obežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB EXTRA POHODA, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu a úprava vzájomných vzťahov medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, v zmysle ktorej sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal dňom 19.03.2004 zriadiť a viesť pre majiteľa účtu bežný účet a majiteľ účtu (odporca 1/) sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania s tým, že v prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte sa bude vzniknutý debetný zostatok úročiť debetnou úrokovou sadzbou. Dňa 19.03.2001 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporcom 1/ ako dlžníkom a odporkyňou 2/ ako spoludlžníkom Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 239208, v zmysle ktorej boli spotrebiteľovi (odporcovi 1/) poskytnuté peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 95.000,- Sk, ktoré boli odporcovi 1/ poskytnuté bezúčelovo, prevodom na účet s tým, že úver

sa musí čerpať jednorazovo. Účastníci si zároveň dohodli, že úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou vo výške 13,9% ročne, za spracovanie úveru bude klientovi účtovaný poplatok vo výške 950,- Sk a za správu úveru mu bude účtovaný mesačný poplatok v výške 30,- Sk, vždy s každou splátkou úveru. Odporca 1/ sa zaviazal splácať úroky a istinu úveru v 36. mesačných splátkach vždy 19. deň v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 19.04.2004 a poslednej splátky dňa 19.03.2007 s tým, že prvá až predposledná splátka bude vo výške 3.242,26 Sk a posledná vo výške 3.242,38 Sk. Účastníci si pre prípad omeškania dohodli úrok z omeškania vo výške 15% ročne. Je nepochybné, že zmluva o bežnom účte a zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 19.03.2004, t.j. za účinnosti zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. V čase uzavretia uvedenej úverovej zmluvy úprava Občianskeho zákonníka dotýkajúca sa spotrebiteľských zmlúv v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka bola zavedená do textu právnej normy Občianskeho zákonníka až zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004. Súd je v danom prípade toho názoru, že uvedené zmluvy sú typickými spotrebiteľskými zmluvami vo vzťahu k službe, ktorú využíva spotrebiteľ na uspokojenie svojich osobných potrieb a navrhovateľ vystupuje ako podnikateľ poskytujúci službu. Aj keď jednoznačná právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola uvedená do Občianskeho zákonníka až úpravou účinnou od 1.4.2004 (zákonom č. 150/2004 Z. z.), jej cieľom bolo zabezpečiť harmonizáciu slovenského zmluvného práva s Európskym spotrebiteľským právom, a to hlavne z dôvodu zosúladenia s nepriamymi účinkami Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Faktického vyrovnania postavenia spotrebiteľa a podnikateľa je nutné dosiahnuť aj v prípade "de facto" v spotrebiteľských vzťahoch vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka č. 150/2004 Z. z. (s účinnosťou od 1.4.2004), pretože materiálne posudzovaná pozícia kontrahenta uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti uvedeného zákona o zmene Občianskeho zákonníka sa žiadnym spôsobom nelíšila od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľským zmlúv podľa Občianskeho zákonníka (viď. Nález ÚS ČR I. US 342/2009 zo dňa 15.6.2009). Tento spôsob právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka zavedeného v ust. 52 a nasl. s účinnosťou od 01.04.2004, a to aj spätne na spotrebiteľské vzťahy uzatvorené pred účinnosťou vyššie uvedenej zmeny Občianskeho zákonníka je jednoznačne vyjadrený v ust. § 879f Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že návrh navrhovateľa je pokiaľ ide o žalovanú sumu 805,35 Eur (24.261,95 Sk) dôvodný. Odporca 1/ prečerpal peňažné prostriedky na účte, čím spôsobil na svojom účte nepovolený debetný zostatok vo výške 805,35 Eur (24.261,95 Sk). V zmysle citovaných ustanovení súd zaviazal odporcu 1/ na zaplatenie sumy 803,35 Eur. Nakoľko odporca 1/ sa dostal s plnením svojho peňažného dlhu do omeškania, vzniklo navrhovateľovi právo na úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 1,2 Obč. zák. v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Ku dňu 30.09.2007 bol na bežnom účte debetný zostatok vo výške 24.261,95 Sk (805,35 Eur), preto súd priznal navrhovateľovi i úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne (dvojnásobok diskontnej sadzby NBS ku dňu 01.10.2007 predstavoval 4,25 %). Počiatok platenia úroku z omeškania súd určil od 01.10.2007, tak, ako to v návrhu žiadal navrhovateľ. Vo zvyšnej časti, t.j. nad priznanú výšku úroku z omeškania súd návrh navrhovateľa zamietol, a to i s poukazom na charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom 1/ ako dlžníkom, odporkyňou 2/ ako ručiteľom bola dňa 19.03.2004 uzatvorená zmluva, ktorú súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v danom prípade pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, odporca 1/ v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V predmetnej veci súd zistil, že sa vymáha plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje špeciálny právny režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a subsidiárne ako spotrebiteľskú zmluvu aj všeobecná právna úprava spotrebiteľských zmlúv Občianskeho zákonníka. Na základe zmluvy o ČSOB spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.03.2004 bol odporcovi 1/ poskytnutý úver, ktorý nesplácal riadne a včas. Odporcom 1/ a 2/ bola zaslaná výzva na zaplatenie dlžnej sumy, na ktorú nereagovali žiadnou, ani čiastočnou úhradou. Celková výška dlžnej sumy predstavuje sumu 136.046,47 Sk, ktorá pozostáva z istiny 77.179,06 Sk, úrokov z úveru 27.691,15 Sk, úrokov z omeškania 30.876,26 Sk a poplatkov 300,- Sk, t. j. spolu 4.515,92 Eur, k zaplateniu ktorých zaviazal súd spoločne a nerozdielne odporcov 1/ a 2/. Zároveň súd navrhovateľovi priznal i uplatnený 13,9% úrok z úveru zo sumy 2.561,88 Eur od 19.10.2007 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne (t.j. dvojnásobok diskontnej sadzby NBS v čase vzniku omeškania) od 19.07.2007 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 929,14 Eur od 19.10.2007 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti, t.j. nad priznanú výšku úroku z omeškania súd návrh navrhovateľa zamietol, a to i s poukazom na charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu. Ďalej vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením

po právoplatnosti tohto rozsudku po tom, ako právny zástupca navrhovateľa zašle súdu vyčíslenie trov konania vo vzťahu k odporcovi 1/ a vo vzťahu k odporcom 1/ a 2/.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výroku, ktorým súd prvého stupňa vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Podané odvolanie odôvodnil tým, že súd v predmetnej veci nesprávne právne posúdil vec tým, že na zistený skutkový stav aplikoval nesprávnu právnu normu. Mal za to, že postup súdu podľa ust. § 517 ods. 1,2 Obč. zákonníka v predmetnej veci je nesprávny a v rozpore s právnou úpravou účinnou v čase, keď bola Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere uzatvorená. Zdôraznil, že s odporcami 1/ a 2/ bola uzatvorená zmluva o úvere dňa 19.03.2004 v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a ust. zák. č. 258/2001 Z.z. Ako správne súd prvého stupňa konštatoval, predmetná zmluva bola uzatvorená pred zavedením ustanovení o spotrebiteľských zmluvách do slovenského právneho poriadku. Zmluvu o úvere uzatvorenú medzi účastníkmi konania nielenže nebolo možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere ani po účinnosti novely Občianskeho zákonníka č. 150/2004 Z.z., ale v dôsledku tejto skutočnosti sa na účastníkov konania nevzťahovala ani povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Obč. zákonníka. Je preto možné uzavrieť, že pokiaľ pred dňom 01.01.2008 bola uzatvorená úverová zmluva, podľa ktorej dlžníkom bol nepodnikateľský subjekt spĺňajúci podmienky pre jeho označenie za spotrebiteľa, nie je možné práva a povinnosti vzniknuté z takto uzatvorenej úverovej zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 Obč. zák. Právne vzťahy z úverovej zmluvy uzatvorenej podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka sa s poukazom na ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zákonníka spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov konania. To znamená, že vzťah založený zmluvou o úvere je absolútne obchodno-závazkový vzťah. Ak však účastníkom úverovej zmluvy je osoba, ktorú možno označiť za spotrebiteľa, je potom potrebná aj aplikácia ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ určité otázky neboli v zákone o spotrebiteľských úveroch výslovne upravené, bola potrebná aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka. Aplikácia ustanovenia Občianskeho zákonníka bola prípustná len v tom prípade, že ani Obchodný zákonník konkrétne otázky neupravoval. Ak však Obchodný zákonník tieto otázky riešil, použitie ustanovení Občianskeho zákonníka bolo v danom období vylúčené. Vzhľadom na uvedené, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že zákon o spotrebiteľskom úvere neobsahuje osobitnú úpravu týkajúcu sa úrokov z omeškania, je podľa jeho názoru potrebné pri určení výšky úrokov z omeškania postupovať podľa ustanovení § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného a účinného v čase, keď sa odporca dostal do omeškania so splácaním peňažného záväzku. Určenie výšky úrokov z omeškania podľa nar. vlády č. 87/1995 Z.z. je teda nesprávne. Ďalej poukázal na to, že v zmluve o úvere medzi účastníkmi konania boli dohodnuté úroky z omeškania vo výške 15% ročne v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Z uvedeného mal za to, že uplatnené úroky z omeškania vo výške 15% ročne sú dôvodné v celom rozsahu a v súlade s právnou úpravou platnou v čase uzavretia zmluvy o úvere, resp. v čase, keď sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku. Obdobne poukázal aj na nesprávnosť aplikácie ust. § 517 ods. 1,2 Obč. zákonníka v kontexte uplatnených úrokov vo výške 20% ročne zo sumy 805,35 Eur. Zdôraznil, že sadzba 20% ročne predstavuje debetnú úrokovú sadzbu, a nie úroky z omeškania (bez ohľadu na to, ako navrhovateľ tieto úroky pomenoval v návrhu na vydanie platobného rozkazu). Dôvodil, že v tejto súvislosti predložil súdu debetnú úrokovú sadzbu, z ktorej jednoznačne vyplýva výška uplatňovanej debetnej úrokovej sadzby. Z týchto dôvodov aplikácia úrokov z omeškania vo výške 8,5% podľa nar. vlády č. 87/1995 Z.z. je v danom prípade nesprávne, nakoľko debetná úroková sadzba nie je úrokom z omeškania a predmetné nariadenie možno použiť len v prípadoch, ak sa uplatňujú úroky z omeškania. Žiadal preto, aby súd zaviazal odporcu 1/ zaplatiť mu sumu 805,35 Eur titulom debetného zostatku na bežnom účte s úrokom vo výške 20% ročne od 01.10.2007 do zaplatenia. Pokiaľ ide o nesplatený úver žiadal, aby súd zaviazal odporcov 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť mu uplatnené úroky z omeškania vo výške 15% ročne v zmysle podaného návrhu.

Odporcovia 1/, 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti (vo výroku o nepriznaní úrokov z omeškania nad 8,5% ročne) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Navrhovateľ ako odvolací dôvod uplatnil nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na tom právnom názore, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcom 1/ ako dlžníkom, odporkyňou 2/ ako ručiteľom, bola dňa 19.03.2004 uzatvorená Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, na základe ktorej boli odporcovi 1/ poskytnuté peňažné prostriedky formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu 95000,-Sk. Odporca 1/ nesplácal úver riadne a včas, navrhovateľ vyhlásil celú svoju pohľadávku z úveru odporcu 1/ dňom 19.09.2005 za splatnú, pričom celková výška dlžnej sumy predstavuje 4.515,92 Eur, ktorá pozostáva z istiny 2.561,88 Eur, úrokov z úveru 929,14 Eur (27.991,15 Sk) úrokov z omeškania 1.024,91 Eur (30.876,26 Sk) a poplatkov 9,96 Eur (300 Sk), k zaplaceniu ktorých zaviazal súd prvého stupňa spoločne a nerozdielne odporcov 1/, 2/. Súd prvého stupňa konštatoval, že aj napriek tomu, že predmetná Zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená pred účinnosťou novely Občianskeho zákonníka, ktorá zaviedla do textu definíciu spotrebiteľskej zmluvy v § 52 a nasl., uvedená zmluva je typickou spotrebiteľskou zmluvou vo vzťahu k službe, ktorú využíva spotrebiteľ na uspokojenie svojich osobných potrieb a navrhovateľ vystupuje ako podnikateľ poskytujúci službu. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v danom prípade pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, odporca 1/ v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Mal za to, že v danej veci sa vymáha plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje špeciálny právny režim zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a subsidiárne ako spotrebiteľskú zmluvu aj všeobecná právna úprava spotrebiteľských zmlúv Občianskeho zákonníka. Omeškanie odporcov 1/, 2/ s platením úveru posúdil podľa § 517 ods. 1,2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. a preto priznal navrhovateľovi iba úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne a vo zvyšnej časti, t.j. nad priznanú výšku úroku z omeškania návrh navrhovateľa zamietol.

Odvolací súd sa s týmto právnym záverom súdu prvého stupňa ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Je nepochybné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1/, 2/ zo dňa 19.03.2004 bola uzavretá podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka. Právny vzťah medzi účastníkmi konania bolo však potrebné posúdiť aj podľa spotrebiteľského práva, nakoľko právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v danom prípade pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca 1/ v predmetnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ, keďže ide o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom k tomu bolo potrebné na danú vec aplikovať aj ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je vo vzťahu k všeobecnej úprave zmluvy o úvere obsiahnutej v Obchodnom zákonníku zákonom *lex specialis*. Pokiaľ sa týka úrokov z omeškania, tieto uplatňoval navrhovateľ vo výške 15% ročne. V takomto rozsahu žaloba však nemohla byť dôvodná, pretože medzi účastníkmi išlo o vzťah spotrebiteľský. Ten ako taký podlieha právnej ochrane zákona o ochrane spotrebiteľa (zák. č. 634/1992 Zb., účinný v čase uzavretia zmluvy), Občianskemu zákonníku (nie Obchodnému), ako aj smernici EÚ o ochrane spotrebiteľa, ktoré zakazujú neprimeranú výšku úrokov z omeškania ako sankciu spojenú s omeškaním platenia dlhu. Neprimeranou je výška, ktorá presahuje výšku určenú zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka a jeho vykonávacieho nariadenia k nemu. Ustanovenie § 54 ods. 1 Obč. zákonníka neumožňuje nevýhodnejšie dojednanie, než aké upravuje Občiansky zákonník a ten považuje vyššie úroky z omeškania, než aké upravuje nar. vlády č. 87/1995 Z.z. za neprípustné. V čase omeškania odporcov 1/, 2/ s plnením peňažného dlhu titulom vyčerpaného a nesplateného úveru predstavoval úrok z omeškania 8,5% ročne (dvojnásobok diskontnej sadzby NBS ku dňu 01.10.2007 predstavoval 4,25%). Súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď navrhovateľovi priznal úrok z omeškania podľa ust. § 517 ods. 1,2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. vo výške 8,5% ročne a vo zvyšnej časti nad priznanú výšku úroku z omeškania návrh navrhovateľa zamietol. Z tohto dôvodu boli odvolacie námietky navrhovateľa neopodstatnené.

Za dôvodné odvolací súd nepovažuje ani odvolanie navrhovateľa týkajúce sa zamietnutia návrhu na zaplatenie úroku z omeškania z debetného zostatku 805,35 Eur vo výške presahujúcej 8,5% ročne od 01.10.2007 do zaplatenia.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na viazanosť súdu podanou žalobou a nemožnosť súdu rozhodnúť o niečom inom, čo nie je predmetom žaloby (§ 152 ods. 1, § 153 ods. 3 O.s.p.). Navrhovateľ v podanom návrhu zo dňa 17.12.2007 sa domáhal proti odporcovi 1/ zaplatenia istiny vo výške 805,35 Eur titulom debetného zostatku, spolu s úrokom z omeškania 20% ročne od 01.10.2007 až do zaplatenia. Na takomto žalobnom návrhu navrhovateľ zotrval v priebehu celého prvostupňového konania. Až v podanom odvolaní navrhovateľ namietal priznanie úrokov z omeškania namiesto úroku ako sankcie za zmluvne nepovolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte odporcu 1/.

Úroky a úroky z omeškania predstavujú samostatnú formu príslušenstva pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Obč. zákonníka.

Kým právo na úroky z omeškania vzniká veriteľovi v prípade omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu (§ 517 ods. 2 Obč. zákonníka, prípadne § 369 Obchodného zákonníka), právo na úrok y ako dohodnutej odplaty za užívanie istiny je upravené v § 658 ods. 1 a v § 779 Obč. zákonníka pri zmluve o pôžičke a zmluve o vklade, či v § 497, resp. § 713 Obchodného zákonníka v zmluve o úvere, či v zmluve o bežnom účte. Vychádzajúc z petitu podanej žaloby si navrhovateľ uplatnil z debetného zostatku na bežnom účte odporcu 1/ istinu 805,35 Eur s úrokom z omeškania vo výške 20% ročne. Navrhovateľ v priebehu konania nezmenil až do rozhodnutia odvolacieho súdu žalobný petit, nepodal návrh na zmenu žaloby v časti príslušenstva pohľadávky z debetného zostatku, preto bol odvolací súd viazaný uplatneným návrhom navrhovateľa. Súd prvého stupňa pri posudzovaní úroku z omeškania zo sumy 805,35 Eur titulom debetného zostatku na bežnom účte správne priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne podľa § 517 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. a vo zvyšnej časti, t.j. nad priznanú výšku úroku z omeškania návrh navrhovateľa zamietol.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa podľa § 224 ods. 4 O.s.p., nakoľko napadnutým rozsudkom nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.